

tilsendt Landets Overdommere, Advokater, Amtmænd, en Del Sagførere og Andre med Anmodning om, saavidt de dertil maatte føle sig opfordrede, at yttre sig over samme, og i Henhold hertil indkom i Løbet af Sommeren og Efteraaret til Kommissionen en Del Meddelelser. Af Kommissionens Medlemmer stillede der herefter en Række Endringsforslag til Udfastet. Medens de fleste af disse hvilede paa Hovedforslagets Grundlag, den fuldstændige Gjennemførelse af Mundtligheds- og Umiddelbarhedsprincippet, fjernede derimod de af Brock og de af dette Medlem i Forening med Ussing stillede Endringsforslag, saavelsom et af Sidstnævnte forfattet Udfast til Grundtrækkene i en paa Mundtlighedsprincippet bygget Ordning af den civile Procesmaade, sig i væsentlig Grad fra Umiddelbarhedsprincippet. Formanden ansaa det herefter for nødvendigt at Kommissionen maatte træffe et Valg mellem de to Systemer, og ved en i Juni 1870 foretagen Afstemning herom vedtoges det med 8 St. imod 2 at arbejde videre paa det af Mellemann forfattede Udfast, og anden Behandling af dette foregik derefter i Juni og Juli 1870.

Allerede forinden, nemlig i September til Oktober 1869, var der af Mellemann forelagt Kommissionen en Fortsættelse til det ommeldte foreløbige Udfast, nemlig Afnittene om Rettens Evang til Forpligtelsers Opfyldelse (Ezekution og Evangsauktion), om Dødsboffikte og om Konkurs med Motiver, og første Behandling af disse Partier blev foretaget i September 1869 til Marts 1870, saa at Kommissionens Arbejder i Sommeren 1870 vare saavidt fremskredne, at der foruden det ved anden Behandling vedtagne Forslag til første Afdeling af Lov om den borgerlige Retspleie (Rettergangsmaaden) forelaa dels Udfast til Sammes anden Afdeling, der var undergaaet første Behandling, dels Udfast til en Organisationslov. Derimod var den videre Behandling af Udfast til Lov om Strafferetspleien stillet i Bero, efterat Forhandlingerne i Foraaret 1869 havde fundet Sted, idet Kommissionens Formand under Forhandlingerne havde faaet Indtryk af, at denne Del af Kommissionens Opgave ikke tilfredsstillende kunde løses ved at arbejde videre paa det foreliggende Grundlag. Formanden ansaa det imidlertid for rettest, forinden han tog Bestemmelse om en Forandring af Kommissionens Arbejdsplan i den ommeldte Retning, at afvente den ovenfor omtalte Hovedafstemning for den borgerlige Retspleies Bedkommende, men da denne havde fundet Sted, ansaa han Tidspunktet kommet til at søge et nyt Grundlag tilveiebragt for de videre Forhandlinger om Loven om Strafferetspleien. Af Hensyn til det saaledes forestaaende betydelige Arbejde, til hvilket Kommissionsmedlemmernes øvrige Virksomhed ikke levede dem tilstrækkelig Tid, foranledigede Formanden, der da var bleven Justitsminister, at Professor Goss i Sommeren 1870 tiltraadte Kommissionen som Medlem.

Efter sin Indtrædelse i Kommissionen udarbejdede Professor Goss dels et Udfast til Domsmagtens Ordning, væsentlig sluttende sig til de allerede foreliggende, samt om den offentlige Anklagemyndighed og om Rævningers Kaldelse, dels et Udfast til Lov om Strafferetspleien. Men forinden disse Forslag, hvis Forberedelse danner Overgangen til det andet Hovedafsnit af Kommissionens Virksomhed, der omfatter Aarene 1871—73, vare saavidt fremskredne, at de kunde forelægges Kommissionen, gjenoptoges Forhandlingerne om anden Afdeling af Lovudkastet om den borgerlige Retspleie. Til dette Udfast var af Mellemann udarbejdet et Tillæg, indeholdende nærmere Bestemmelser om Pant og Thinglæsning, og efter at dette havde været forhandlet i Oktober 1870, bleve begge Udfastene, ligesom tidligere Udfastet om Rettergangsmaaden i borgerlige Domsager, udsendte til Forskjellige med Opfordring til at fremkomme med Bemærkninger til samme, hvorefter der til Kommissionen indkom forskjellige Meddelelser.

Herefter blev Afsnittet om Konkurs udsondret af Lovudkastet og sat i Forbindelse med det nævnte Udfast til Lov om Pant og Thinglæsning samt et af Mellemann i August 1871 udarbejdet Udfast til Lov om nogle Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Ezekution og Gjældsfangsel, og disse Arbejder ligge til Grund for det Rigsdagen samme